

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 20 grudnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – Polkomtel sp. z o.o. / Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-277/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólne ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/21/WE — Artykuły 8 i 16 — Dyrektywa 2002/19/WE — Artykuły 8 i 13 — Operator wskazany jako posiadający znaczącą pozycję na rynku — Kontrola cen — Obowiązki nałożone przez krajowe organy regulacyjne — Obowiązek oparcia cen na kosztach — Ustalanie opłat poniżej kosztów ponoszonych przez danego operatora z tytułu świadczenia usług zakańczania połączeń głosowych w sieciach ruchomych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 16 — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Proporcjonalność)

(2018/C 072/16)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Polkomtel sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale: Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji

Sentencja

- 1) Artykuł 8 ust. 4 i art. 13 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywy o dostępie) należy interpretować w ten sposób, że jeżeli na operatora wskazanego jako posiadający znaczącą pozycję na danym rynku zostanie nałożony przez krajowy organ regulacyjny obowiązek oparcia cen na ponoszonych kosztach, ów krajowy organ regulacyjny może, w celu promowania wydajności oraz zrównoważonej konkurencji, ustalić cenę za usługę objętą takim obowiązkiem poniżej poziomu ponoszonych przez operatora kosztów świadczenia tej usługi, o ile owe koszty są wyższe niż koszty efektywnego operatora, czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.
- 2) Artykuł 8 ust. 4 i art. 13 ust. 3 dyrektywy 2002/19 w związku z art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że krajowy organ regulacyjny może nakazać operatorowi wskazanemu jako posiadający znaczącą pozycję na danym rynku i podlegającemu obowiązkowi oparcia cen na kosztach coroczne ustalanie cen na podstawie najbardziej aktualnych danych i przedstawianie sobie tych cen wraz z uzasadnieniem do weryfikacji przed rozpoczęciem ich stosowania, pod warunkiem że obowiązki te są oparte na charakterze stwierdzonego problemu, a także proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej), czego sprawdzenie należy do sądu krajowego.
- 3) Artykuł 13 ust. 3 dyrektywy 2002/19 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku nałożenia przez krajowy organ regulacyjny na operatora obowiązku oparcia cen na kosztach na podstawie art. 13 ust. 1 tej dyrektywy, od operatora tego można żądać dostosowania cen, zanim zacznie je stosować lub gdy zaczął już je stosować.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.